

[Lennart Larson.]

til, at det ikke var forsvarligt, at arbejdet blev udført af studerende på deres nuværende niveau. En anden lærergruppe fremhæver hensynet til klienterne og foreslår, at man involverer sig i den eksisterende rådgivning.

Rådgivningen er således gennemført imod faglærernes accept.

Undervisningsministeren har meddelt tilladelse til, at rådgivningskontoret fortsætter, og udtaler bl. a., at den sociale sundhedsforvaltning har været med i forhandlingerne om oprettelse af rådgivningen, og i en udtalelse fra fagfolk, nordiske fagfolk bl. a., til statsministeren siges det, at projektet drives i forståelse med Odense kommunale socialforvaltning.

Jeg skal tillade mig at citere et brev fra rådmanden i Odense magistrats tredje afdeling, der bl. a. siger:

»Vores standpunkt har været, at vi ikke kan tage noget medansvar for projektet, og at det på den anden side ligger uden for vores opgave at modvirke et sådant. Vi har givet udtryk for, at vore bekymringer ved projektet går ud på, at vi skønner, at det i det mindste i begyndelsen vil være overordentlig svært for 12 mennesker at få tid til at gå med til en åben rådgivning, og man kan frygte, at der sættes for stor kraft ind på urealistiske rådgivninger, og at vore i forvejen belastede sagsbehandlere får endnu mere arbejde.«

Man har således ikke taget hensyn til vejledningen fra lærerne og ej heller fået nogen anbefaling fra Odense socialforvaltning.

Foruden at være en for offentlige midler afholdt uheldig og usagkyndig socialrådgivning over for borgerne – og samme opfattelse har jo socialministeren – er det et billede af mulighederne for de studerende ved et universitetscenter for at øve pression over for lærerkræfter og gennemtvinge politiske og faglige foranstaltninger til eget formål og endog opnå undervisningsministerens accept hertil.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I spørgsmålet fra hr. Lennart Larson gives der udtryk for, at der er tale om en tvist, en strid, en uenighed, mellem socialministeren og undervisningsministeren. Derfor har jeg naturligvis drøftet denne sag med begge ministrene, og jeg kan roligt sige, at der ikke er en sådan strid eller uenighed; det er det, der i første omgang er det centrale i hr. Lennart Larsons spørgsmål.

Det er i øvrigt også sådan, at der ikke er tale om det, som hr. Lennart Larson kalder et privat, alternativt socialkontor, som er oprettet af de studerende ved den sociale højskole i Odense, men derimod om et rådgivningskontor etableret af højskolen selv, fordi det ikke har vist sig muligt at skaffe de praktikpladser til de studerende, som jo er så nødvendige.

Der er bevillingsmæssig dækning for etablering af sådanne alternative praktikordninger, og ordningen i Odense er efter de for regeringen foreliggende oplysninger i hvert fald etableret efter forhandling og i enighed – i enighed – med de kommunale socialmyndigheder.

For at der ikke skal bestå nogen tvivl om, at det er højskolen, der har ansvaret, har undervisningsministeriet den 5. oktober meddelt højskolen, at udsendelser af vejledning om rådgivningskontorets virksomhed ikke må finde sted uden om højskolen. Det skulle vel være klart nok.

Undervisningsministeriet har så også samtidig pålagt højskolen at holde kontakt med Odense kommunes social- og sundhedsforvaltning om retningslinjerne for gennemførelse af projektet og at give kommunen lejlighed til at følge det. Endelig har man bedt højskolen om at indsende en redegørelse for projektets forløb, når man er fremme ved afslutningen.

Lennart Larson (V):

Jeg må beklage statsministerens svar og tage til efterretning, at statsministeren ikke har taget min første redegørelse til efterretning, som jeg kan dokumentere og senere skal sørge for bliver fremsendt. Det drejer sig om 12 praktikpladser på hele Fyn, som der udmærket kan findes mulighed for at tilvejebringe i forsvarlige socialforvaltninger. Jeg vil også gerne sige, når det siges, at der er enighed med socialforvaltningen, at jeg pegede i mit første indlæg på, at det var der ikke.

Jeg er betrygget ved, at man ikke vil gå videre, for man kunne jo forestille sig, at medicinstuderende også til sin tid skal til at indøve kirurgi, inden de har fået det erfaringsgrundlag, de skal have.

Jeg vil gerne gøre statsministeren opmærksom på den alvor, der ligger bag socialforvaltningerne for øjeblikket, med bistandsloven og den arbejdsløshed, vi har for øjeblikket, og en kendsgerning er, at driftsudgifterne til de sociale højskoler er opført i finansloven. Ifølge anmærkningerne er det højskolernes formål at